

DETTE ER RØD VALGALLIANSE

EN KORT PRESENTASJON AV RØD VALGALLIANSE -
HISTORIE, ORGANISASJON, LEDELSE OG
VALGOPPSLUTNING

Presentasjonsmateriellet om RV har ikke vært fornyet siden 1995. Dette er en midlertidig utgave pr okt. 1998

RØD VALGALLIANSEs HISTORIE

- fra AKPs valgfront til sjølstendig parti -

Rød Valgallianse (RV) ble dannet i 1973 fordi Arbeidernes Kommunistparti Parti (marxist-leninistene) ikke fikk være med i Sosialistisk Valgforbund, og fordi Kommunaldepartementet ikke ville godkjenne AKP(ml) som partinavn. RV var opprettet og kontrollert av AKP(ml). I RVs vedtekter var det slått helt klart fast hvilken dominerende stilling AKP(ml) hadde i RV: «*Rød Valgallianse/Raud Valallianse er en allianse av Arbeidernes Kommunistparti (m-l) (AKP(m-l)) og uavhengige sosialister. Navnet disponeres av AKP (m-l).*»¹

En valgkamporganisasjon

Likevel var RV helt fra starten noe annet enn AKP. Mange av dem som sto på RVs valglistor og deltok i valgkampgrupper og -ledelse var ikke medlemmer av AKP. Det var derimot ingen tvil om at det var AKP som drev all regulær partivirksomhet. RV var kun en valgfront. Det var også slått fast i vedtektene: «*Oppgaven for RV er å føre valgkamp og drive politisk arbeid i og rundt parlamentariske forsamlinger: Stortinget, fylkesting, kommunestyre o.l. på grunnlag av RVs program.*» (Vedtektene fra 1981).

Fram til 1979 ble RVs sentrale ledelse og lokalgrupper bare opprettet i forbindelse med valgkamper. Når valget var over, ble ledelsen og gruppene nedlagt. Dette skjedde bl.a. etter at RV ble valgt inn i fire kommunestyre i 1975. Landsrådet, som var valgt til å lede valgkampen i 1975, vedtok å nedlegge seg sjøl, og oppfordret «*de uavhengige sosialistene som har vært med i RV til å vurdere å søke medlemskap i AKP (m-l) eller dets ungdomsforbund.*» Landsrådet uttalte at det «*Ut i fra vårt politiske grunnsyn ser det som feilaktig å organisere en permanent «parlamentarisk» organisasjon. Samarbeidet mellom AKP (m-l) og de uavhengige sosialistene vil derfor i tida framover ta nye former. I de kommunene der RV vant mandat vil også partiet (AKP) være den krafta som kan sikre at våre talsmenn hele tida står fast på og forsvarer RVs politiske plattform ...»* (Fra uttalelse fra RVs Landsråd høsten 1975).

Fastere organisering

I 1979 ble det for første gang i RVs historie valgt en landsledelse som skulle fungere mellom valgene. Da ble det også for første gang valgt en leder for RV; Hilde Haugsgjerd. Fram til da hadde det vært AKPs leder som også var RVs leder.

Den store framgangen for RV ved valget i 1979 førte til et større behov for lokal organisering rundt kommune- og fylkestingsrepresentantene. Det var også en del RVere, både i og utenfor AKP, som ønsket et klarere skille mellom RV og AKP, med bl.a. egen medlemsorganisering i RV. Debatten var ikke ny i 1979, men valgframgangen bidro til en større debatt om organisasjonsformene. Og debatten fortsatte senere, med nye topper foran hvert landsmøte.

Viktigere enn alle diskusjonene var antagelig det «presset virkeligheten la» mot større RV-organisering. I kommunestyrene og fylkestingene behandlet RV-representantene alle mulige spørsmål og måtte diskutere dem med andre i RV. Et parti som la hovedvekten på den utenomparlamentariske kampen, fikk også behov for å vise at partiet markerte seg på dette

¹ Arbeidernes Kommunistparti (marxist-leninistene), forkortet AKP(ml), vedtok å stryke tillegget marxist-leninistene på landsmøtet sitt i 1991. Forkortelsen AKP brukes i resten av teksten.

området og ikke overlot det til AKP. Og ikke minst; mange aktive i RV - både AKPere og personer som ikke var med i AKP - ønsket egen RV-organisering mange steder. Det ble derfor dannet flere permanente RV-grupper etterhvert. Men de fleste stedene RV har stilt kommunevalgslister har det imidlertid vært fungerende grupper bare i forbindelse med valgkampene helt fram til 1990-tallet. Fortsatt er det slik at det mange steder bare er aktivitet i gruppene rundt valgkampene. Men det er en stor forskjell fra 1970-tallet; Det er få steder der RV «går i dvale» at det finnes noe AKP-lag som driver kontinuerlig virksomhet.

Ytre og indre forhold driver fram endringer

En viktig forandring i RV skjedde ved landsmøtet i 1987. Fram til da hadde AKP egne rettigheter i RV som bl.a. retten til å peke ut en representant til landsstyret, en representant til lokale styrer, og grupper og lister skulle godkjennes både av RV og AKP, og landsstyret skulle velges av RVs landsmøte «i samråd med AKP (m-l)». *På landsmøtet i 1987 ble helt nye vedtekter vedtatt, og alle AKPs rettigheter i RV utover eiendomsretten til navnet og det som direkte fulgte av det, ble fjernet.*

I perioden 1989-91 var det store diskusjoner med mye uenighet i AKP og RV om framtida til den revolusjonære bevegelsen. Hovedårsakene til diskusjonene er å finne i organisasjonene selv og problemene de sto oppe i, men det er liten tvil om at både de militæres knusing av demonstrasjonene på Den himmelske freds plass i Peking og Berlinmurens fall spilte en stor rolle. Selv om det var flere år siden AKP og RV hadde hyllet Kina som sosialistisk foregangsland, og partiene aldri hadde støttet hverken Sovjetunionen, de østeuropeiske statene eller forsvart Berlinmuren, «slo hendelsene inn» i de interne diskusjonene, spesielt i AKP. Var det mulig å kalle seg kommunist lenger? Var det riktig med et kommunistisk parti?

Diskusjonene i AKP fikk stor betydning også for RV. AKP vedtok på sitt landsmøte høsten 1990 å fortsette som et kommunistisk parti, men gikk samtidig inn for at RV skulle være et sjølstendig parti uten noen formell tilknytning til AKP.

Et selvstendig parti - landsmøtet i 1991

Fra 1987 ble det arbeidet systematisk for å bygge opp medlemsgrupper i RV, men deltakelsen i «Fylkeslistene for miljø og solidaritet» i 1989, og de store diskusjonene og uenigheten i AKP, gjorde at det var en tilbakegang i antall grupper igjen fra 1988 til 1990. Fra sommeren 1990 skjøt imidlertid arbeidet med å danne lokalgrupper fart igjen. Organisasjonen vokste og debatten og kravet om selvstendighet som parti fikk økt tilslutning. *På landsmøtet i 1991 strøk så RV alle formuleringer i vedtektene som omhandlet forholdet til AKP.* Det ble vedtatt at RV skulle være et parti med helt normale medlemsforhold. Fram til dette landsmøtet var det ingen vedtektsfestet bestemmelse om medlemskontingent eller medlemsregistrering i RV, og delegatvalg til landsmøtene hadde skjedd på bakgrunn av stemmetall og ikke medlemstall helt fram til landsmøtet i 1991. Landsmøtet vedtok også å beholde formuleringen i vedtektene om at partiets virksomhet skal konsentreres rundt valgkamp og «politisk arbeid i tilknytning til parlamentariske organer». Denne formuleringen ble først fjernet av landsmøtet i 1993, slik at RV fra da av kort og godt «*driver politisk arbeid på grunnlag av RVs program*».

RV har helt fra dannelsen i 1973 hatt egne programmer som er vedtatt av RVs landsmøter (landskonferanser i 1973 og 1975), der hver delegat har hatt en stemme, og partiet har vært ledet av landsmøtevalgte ledelser. Men det spesielle ved at partiet var en allianse av AKP og uavhengige sosialister varte ved i 18 år - fra 1973 til 1991.

Andre organisasjoner i RV

RV ønsker å være et samlende parti for alle revolusjonære organisasjoner. Det tillates at man er medlem i andre partier og organisasjoner så lenge det ikke stilles konkurrerende lister ved valg. Dette har vært RV sin organisasjonsmodell lenge og dette ble ytterligere poengtert i et strategivedtak på landsmøtet i 1997 - «Veien videre for RV».

På landsmøtet i 1991 var medlemmer av *Arbeidermaktgruppa (AMG)* tilstede og gjorde det klart at dens medlemmer ville arbeide aktivt i RV. AMG var opprinnelig ei utbrytergruppe fra SVs ungdomsorganisasjon. Den hadde allerede i flere år drevet sjølstendig arbeid, spesielt med fagligpolitisk innretning. Fra og med 1995 deltar også *Revolusjonært Forbund (RF)* i Bergen og *ML-gruppa Revolusjon* i RV. RF sin opprinnelse kom etter at et miljø i Bergen brøt ut av Rød Ungdom på slutten av 80-tallet. Revolusjon har sin bakgrunn i ulike ml-grupper på 70-tallet.. Selv om AMG, RF og Revolusjon bare besto av noen titalls personer, var medlemmenes inntreden i RV en viktig markering av at RV tok sikte på å være «et samlende parti for revolusjonære i Norge» som det heter i et landsmøtevedtak.

AKP, som i dag utgjør noen hundre medlemmer på landsbasis, fortsatte i RV etter at RV ble et selvstendig parti. Partiet har en viss egenaktivitet ved siden av arbeidet i RV. Det har også Revolusjonært Forbund som utgir månedsbladet «Venstre Om» og ML-gruppa Revolusjon som utgir et magasin med samme navn, mens AMG sin egen aktivitet for tiden er minimal.

Norges Kommunistiske Parti deltar ikke i RV. Men ved kommunevalget i 1995 inngikk RV og NKP samarbeid i en håndfull kommuner og til fylkestingsvalget i Østfold og NKPer ble nominert på framtreddende plasser på RV-listene.

Kommunevalget 1995

Ved valget i 1991 stilte RV 110 og fikk en oppslutning på 1.5%. Ved kommunevalget 1995 var det en svekket organisasjon som stilte opp med bare 68 lister. Flere steder der vi satt inne kommunestyrene, stilte vi ikke lister. Organisasjonen var stivnet, rekrutteringen hadde stoppet opp og aktivistene var «slitne». Mange prioriterte annet interessearbeid som f.eks fagforening framfor å stille opp på listene. Allikevel gjorde vi et veldig godt valg ved å holde på samme oppslutning som i 1991. I en del kommuner gjorde vi et kjempevalg og kom inn med opp til 4 representanter. Eksempler på gode lokalvalg er Hammerfest 8%, Bodø 7.4%, Vågan 7.3%, Høyanger 7.1%, Odda 8.7% og Kragerø 8.5%. Slike resultater er resultat av RV på sitt beste; klare kandidater og en lokal sak som engasjerer folk slik som når Kragerø RV kjempet mot at skjærgården skulle drukne i hyttefelt.

RV gikk på en stor tilbakegang i Oslo. Fra kommunevalget i 1991 til 1995 mistet Oslo RV 3.000 velgere, enda flere dersom vi ser i forhold til stortingsvalget. I denne perioden hadde viktige deler av organisasjonen i Oslo brukt mye tid på debatt om utviklinga av RV. I tillegg «kvittet» RV seg med en framtreddende innvandrerpolitiker, pakistaneren Athar Ali, som også var den første innvandreren fra 3.verden som talte på talerstolen i Stortinget som 2.vara for RV. Store politiske uenigheter i bystyregruppa førte til at Athar Ali ikke ble renominert og det ble sagt i en av de store hovedstadsavisene at «man kvitter seg ikke med landets fremste innvandrerpolitiker ustraffet». Summen av denne interne uroen var at en svekket lokalorganisasjon stilte til valg. Resultatet måtte gi seg selv, RV mistet sin representant nr 2 og bare RV sin førstekandidat Berit Jagmann tok plass i det nye Bystyret.

RV inn på Stortinget

Helt fra stiftelsen i 1973 hadde et mandat på Stortinget vært et av de viktigste måla for RV. Resultatet ved kommunevalget i 1993 viste at mandatet var innen rekkevidde. For å erobre et mandat på Stortinget i 1989 trengtes det 12.600 stemmer. Ved kommunevalget i 1991 fikk RV 11.055 stemmer. I tillegg fikk Erling Folkvord 4.000 personlige stemmer (d.v.s. at han var ført på andre partiers lister). RVs gode arbeid i hovedstaden gjennom mange år, og Folkvords avsløringer av snusk og korrupsjon kunne gi stortingsplass 20 år etter stiftelsen!

Men selv da Folkvord sa ja til å stå øverst på lista i Oslo, var det langt fra enighet i RV om at en skulle satse så mye på å erobre partiets første stortingsmandat. Mange var redd for en nedtur om målet ikke ble nådd. Mer enn en gang ble det minnet om valget i 1985 da mange trodde at partiet skulle få valgt inn Jorun Gulbrandsen. Og det ble minnet om den store forskjellen mellom lokalvalg og stortingsvalg. RV hadde alltid fått færre stemmer ved riksvalg enn ved lokalvalg. Men landsstyret bestemte seg: Nå skulle det satses! Landsmøtet i februar 1993 støttet helhert opp om målsettinga: «*Folkvord på Tinget*». Ingen så det som et Oslomandat. Nå skulle det jobbes for et RV-mandat. Og det var i Oslo det var muligheter for å få det.

Valgkampen i 1993 viste et lagspill i RV som mange toppklubber i fotball kan se på med misunnelse. Selv om RV stilte lister i alle fylker og drev lokal valgkamp, var det Osloresultatet som telte. Det ble laget politiske utspill og bakgrunnsmateriale over hele landet som støttet opp om valgkampen i Oslo. Det ble ringt til venner og kjente i Oslo for å få dem til å stemme RV, og de siste ukene ble det sendt flere tusen postkort med bilde av Erling Folkvord på Stortingets talerstol fra hele landet til Oslo med oppfordring til å stemme ham inn.

De politiske sakene RV la størst vekt på i valgkampen, var:

- ☐ *kampen mot EU og utmelding av EØS,*
- ☐ *for 6-timers normalarbeidsdag,*
- ☐ *kamp mot arbeidsløshet,*
- ☐ *mot uverdige forhold innen helse- og sosialomsorgen,*
- ☐ *kampen mot rasismen.*

Men hovedbudskapet var at Folkvord og RV trengtes på Stortinget.

Det ble vist til arbeidet som var gjort i Oslo bystyre og at RV ville føre både standpunkter og, ikke minst, måten å arbeide på videre inn på Stortinget.

Et par måneder før valget viste meningsmålinger i Oslo at RV manglet under 50 stemmer på å få Folkvord valgt inn. Det ble en inspirasjon til en skikkelig innspurt i valgkampen - og det ble utnyttet til siste trevl. Budskapet ble gjentatt og gjentatt helt til valglokalene stengte: «*Hver eneste stemme kan være den som avgjør! Mange folk i ulike miljøer vil ha Erling Folkvord på Stortinget. Men det holder ikke å ønske - en må stemme på RV. Og nesten alle kjenner noen som bor i Oslo, så folk over hele landet kan hjelpe til med å få Folkvord valgt inn på Stortinget. RV lover at han skal bli en talsmann for vanlige folk over hele Norge på Stortinget, ikke bare Oslofolk.*» (Fra en valgkampløpeseddel i 1993). RV og Erling Folkvord ble valgt inn, vararepresentanter var Mai Gythfeldt og Athar Ali. Ett viktig mål var nådd.

.....og ut igjen

Men ved Stortingsvalget i 1997 falt RV ut igjen fra Stortinget. Erling Folkvord stilte opp igjen sammen med en gjeng aktive jenter, men Erling ble ikke gjenvalgt og RV mistet mandatet. Hva gikk galt? Hadde ikke RV folks tillit? Gjaldt ikke sjølskrytet fra valgkampen i 1995:

«Vi holdt hva vi lovet. RVs ene stortingsrepresentant (og vararepresentanter) har stått på for vanlige folks interesser over hele landet, og vist at en RVer på Tinget betyr noe.»

Valgresultatet i 1997 er et paradoks. Gjennom hele valgkampen profilerte RV seg godt. De viktigste politikerne fra RV var leder Aslak Sira Myhre, nestleder Charlotte Kristiansen som stilte på første plass i Troms, økonomen Torstein Dale fra Bergen som stilte på første plass i Hordaland, Jon Michelet på førsteplass i Østfold og Astrid Holm, mangeårig bystyreprerentant for RV i Trondheim, på førsteplass i Sør-Trøndelag. RV gjorde en god innsats på valgsendingene, spesielt svarte leder Aslak Sira Myhre godt for seg på partileders-utspørringene, og samtidig drev vi en god valgkamp lokalt. Valgresultatet var det beste vi har fått, nærmere 44.000 stemmer og 1.7%. Men vi mistet mandatet fra Oslo - vi manglet imidlertid bare 600 stemmer. Vi trengte 4.1% og fikk 4%!

Oslo RV gjorde som nevnt et dårlig valg i 1995. Valget i 1997 var en kjempeframgang. Men det holdt ikke, selv om RV hadde gjort en kjempejobb på Tinget. Vi markerte oss i løpet av perioden som en konsekvent EU-motstander, en talsmann for de fattige og utslåtte, en samarbeidspartner for fagbevegelsen og miljøbevegelsen. Men Erling Folkvord ble i alt for stor grad hele RV-landet sin representant og mistet noe av den profilen han hadde - korrupsjonsjegeren fra Oslo. Vi ble det vi hadde lovd - men det holdt ikke helt fram til mål valgnatta.

Det er forøvrig skrevet om RV sitt arbeid på Stortinget i boka «Livet bak murene» av Erling Folkvord. Utgitt av RV i 1997.

Vi kommer tilbake

Dermed må vi på nytt rulle opp skjorteermene og ta et krafttak ved kommunevalget i 1999 for å legge et grunnlag for å komme tilbake på Stortinget i 2001. Et slikt krafttak tar vi blant annet nå ved å øke antallet kommunelister fra 68 i 1995 til 110 i 1999. I tillegg vil vi finslipe politikken slik at RV framstår som det eneste alternativet for sosialistiske velgere som er lei den kvalme regjeringsdebatten mellom alle partier, som er lei bortforklaringene på brutte løfter og at statens rikdom går til oljefond og norsk imperialisme, som er lei at den kapitalistiske krisa veltes over på vanlig folk med renteøkning og budsjettkutt, som er lei at det mangler midler til sjukehus, skolebygg og studielån og som ønsker seg en redelig representant på Løvebakken som kan peke på løsninger utover rammene for dette samfunnet - ja, som kombinerer sitt arbeid på Stortinget med å mobilisere arbeidsfolk til kamp for sosialismen! Det er ikke små mål RV setter seg. Men det blir lettere å nå når *du* blir med.

Kilde: *Med folk mot makta! 20 år med RV i kommunestyre og fylkesting - og to år på Stortinget.*

Redaktør: Aksel Nærstad. Utgitt av RV 1995.

Tekst som omhandler perioden etter 1995 er skrevet av partisekretær Finn Olav Rolijordet.

Ledelsen i Rød Valgallianse for perioden 1997 - 1999:

Rød Valgallianses ledelse består av et Landsstyre på 26 medlemmer hvorav 10 + 3 vara utgjør et Arbeidsutvalg. Videre er det et team på 4 personer som utgjør den daglige politiske ledelsen i partiet:

Leder	Aslak Sira Myhre, 24 år, student, fra Stavanger.
Nestleder	Marit Danielsen, maskinoperatør, 30 år, fra Oslo.
Partisekretær	Finn Olav Rolijordet, 41 år industrisnekker, fra Gjøvik.
EU- og int. sekretær	Kristine Mollø-Christensen, 39 år førstekonsulent, fra Oslo
Nestleder	Charlotte Kristiansen, 28 år barnevernsassistent fra Tromsø som for tiden studerer i California.

Viktige områder av arbeidet i RV ivaretas ved organisering av utvalg.

Utvalg:	Leder:
EU/EØS-utvalget	Harriet Rudd, Oslo
Faglig Utvalg	Terje Kollbotn, Odde
Fiskeriutvalg	Svein Olsen, Vågan
Innvandrerutvalg	Juan Carlos Orieta, Oslo
Internasjonalt utvalg	Kristine Mollø-Christensen; Oslo
Kvinneutvalg	Marit Danielsen, Oslo

Noen tall på RV sin organisasjon:

Lokallag: ca 70
Stedskontakter: ca 40

Medlemsutviklingen:

1992: 1.680 Basert på opplysninger om lokalt registrert.
1993: 800 Lokalt registrert.
1994: 1.690 Sentralt register første gang.
1995: 1.076
1996: 1.434
1997: 1.151

SLIK JOBBER RV

Den ideelle RV-aktivisten er dama som blir forbanna når kommunen planlegger å legge ut næringstomter til bl.a. et nytt kjøpesenter i et viktig rekreasjonsområde for byens befolkning. Hun tar det opp i et leserinnlegg, tar det opp i RV-gruppa og i fagforeninga. Det dannes ei aksjonsgruppe som så får til mange oppslag i lokalavisa. Når kommunestyret har møte sitter 100 folk i salen og alle representantene skjelver i buksa og tør ikke stemme for planene og så er det to til fra aksjonsgruppa som melder seg inn i RV fordi de vil vite mer om det som er galt i samfunnet og hva sosialisme er.

Slike historier, eller deler av den, finnes det noen av på ulike saker. Hensikten med å referere ei slik solskinnshistorie er å vise hva som er det viktigste for RV i vårt politiske arbeid - nemlig å jobbe sammen med de som rammes av ulike planer og vedtak. Vi vil ikke sitte i kommunestyret for å være «flinke», men utfordre makta på noen saker sammen med folk. Derfor har vi slagordet «med folk, mot makta».

I tillegg holder vi på med politisk skolering, har temamøter, studiesirkler osv. Men det må nok innrømmes: ikke alle RV-lag er like flinke hele tiden til slik jobbing. Det har sammenheng med at RV-ere jobber med mange andre saker slik som tillitsverv i fagforening, Nei til EU, oppmann i et idrettslag eller andre ting. Og tida strekker heller ikke til for oss slik som det er for andre. Den beste løsningen på dette problemet er å bli flere. RV vil bli bedre, et bedre redskap for folk, dersom vi blir flere aktive medlemmer. Tar du utfordringen!

MELD DEG INN I RV!

Du kan melde deg inn i RV ved å ta kontakt med RVere der du bor, skrive til oss eller via våre internettsider. Her er adressene:

Rød Valgallianse

Osterhausgate 27, 0183 Oslo

tlf 22 98 90 50, fax 22 98 90 55, e-post rv@rv.no, internett: www.rv.no

NÅR DU HAR MELDT DEG INN I RV

Vi sender beskjed til nærmeste lokallag dersom du har meldt deg til RV sentralt. Vår stedskontakt eller lagsleder vil da ta kontakt med deg. Det kan også hende at du blir vervet av en du kjenner som allerede er medlem, du har fått denne «pakka» på en stand eller bestilt den.

Uansett kan det være greit å ha tenkt igjennom:

- vil jeg bare være støttemedlem?
- hvilke aktivitet vil jeg være med på?
- hvilke interesser har jeg?
- har du forslag til hva RV bør gjøre der du bor?
- vil du ha politisk skolering
 - a) teori, lære mer om marxismen
 - b) på enkeltsaker slik som MAI-avtalen

Eller er det andre ting du vil ta opp?

Dersom du trenger mer materiell fra RV kan du benytte deg av bestillingsskjemaet bakerst i denne informasjonspakken.

Valgtall for Rød Valgallianse:

År	Type valg	Antall stemmer	%	Antall lister	Antall representanter
1973	Storting	9.360	0,4	19	0
1975	Kommune	7.215	0,4	14	4
	Fylkesting*	8.913	0,5	7	1
1977	Storting	14.515	0,6	19	0
1979	Kommune	14.614	0,7	32	21
	Fylkesting*	16.915	0,8	14	5
1981	Storting	17.844	0,7	19	0
1983	Kommune	24.837	1,1	122	34
	Fylkesting*	26.153	1,2	19	7
1985	Storting	14.818	0,6	19	0
1987	Kommune	27.209	1,2	115	49
	Fylkesting*	27.929	1,3	19	9
1989	Storting (FMS**)	22.139	0,8	19	0
1991	Kommune	32.841	1,5	110	57
	Fylkesting*	31.526	1,5	19	9
1993	Storting	26.360	1,1	19	1
1995	Kommune	32.441	1,5	68	74
	Fylkesting*	34.054	1,7	18	9
1997	Storting	43.404	1,7		0

* I statistikken er Oslo tatt med både under kommunevalget og fylkestingsvalget.

** I 1989 stilte ikke RV lister, men var ei viktig drivkraft for å danne og drive valgkamp for «Fylkeslistene for miljø og solidaritet».

Ledere i Rød Valgallianse:

1973-75:	Sigurd Allern (AKP (m-l)s leder var også leder for RV)
1975-79:	Pål Steigan (AKP (m-l)s leder var også leder for RV)
1979-81:	Hilde Haugsgjerd
1981-83:	Finn Sjøe
1983-87:	Jahn Arne Olsen
1987-95:	Aksel Nærstad
1995-97:	Jørn Magdahl
1997-	Aslak Sira Myhre

VIKTIGE PUNKTER I RVs POLITIKK:

Bygd på RVs prinsipprogram.

1. RV er et marxistisk arbeiderparti. RV er et parti av og for alle som ønsker en revolusjonær samfunnsendring.
2. RVs mål er det klasseløse samfunn i økologisk balanse, et samfunn uten klasse- og kvinneundertrykking, rasisme, utbytting og krig.
3. Det kapitalistiske systemet forutsetter plyndring av råvareressurser, produserer uavbrutt krise, arbeidsløshet og fattigdom. Et slikt system lar seg ikke reformere, det må avskaffes.
4. Arbeidere og undertrykte over hele verden må stå sammen. RV står for internasjonal solidaritet med verdens arbeidere og undertrykte folk og nasjoner. RV er for folks og nasjonene sjølbestemmelsesrett. Det imperialistiske systemet er hovedårsaken til undertrykking, fattigdom, arbeidsløshet, kriger og miljøødeleggelser. Kampen for frigjøring, framskritt og sosialisme i Norge og internasjonalt forutsetter kamp mot imperialistiske blokker, maktredskaper for de multinasjonale selskapene og mot vårt eget imperialistiske borgerskap.
5. Dette innebærer kamp mot handelsblokker, militærblokker og bruk av internasjonale organisasjoner til undertrykking og utbytting av folk. RV forsvarer norsk sjølråderett mot medlemskap i storkapitalens EU og EØS. RV arbeider for norsk utmelding av NATO.
6. Mellom kapitalismen og det klasseløse samfunnet ligger det sosialistiske overgangssystemet. RV vil slåss for en demokratisk sosialisme. Bygd på arbeider- og folkemakt nedenfra, med organisasjonsfrihet, mangfold og planøkonomi. Klasse-, kvinne- og miljøkampen fortsetter under sosialismen.
7. Overgangen mellom kapitalisme og sosialisme er bare mulig gjennom en revolusjon med oppslutning i flertallet. Arbeiderklassen og folket kan ikke ta over den borgerlige staten, men må utvikle sine egne maktfora med basis på arbeidsplassene og i lokalsamfunnene.
8. Hovedmotsetningen i det norske samfunnet går mellom kapitalistklassen og arbeiderklassen. Bare en sosialistisk revolusjon med arbeiderklassen i spissen kan gi folkeflertallet reell makt og innflytelse over egen hverdag. Enhet og samhold i arbeiderklassen må utvikles for å gi klassekampen kraft og retning, og gradvis moden vilkårene for revolusjonært opprør. Arbeiderklassen trenger en sterk og uavhengig fagbevegelse, miljøperspektiv og må bekjempe undertrykkelse. EU-kampen viste at alliansen mellom arbeidere, småbønder og kystfiskere er grunnleggende for å forandre Norge.
9. Som en del av den overordnede kampen for et nytt samfunn, kjemper RV for alle demokratiske reformer og mot alle angrep på rettigheter som arbeidsfolk har tilkjempet seg. RV gir aktiv støtte til kamper folk fører, eksempelvis streik, kvinnekamp, internasjonalt solidaritetsarbeid og aksjoner mot fascisme og rasisme. RV vil forene den daglige kampen for naturen og folket med et sosialistisk perspektiv, og kombinere parlamentarisk arbeid og aktivisme. Når RV stiller til valg, er det ikke fordi en kan vedta seg til sosialisme i Storting,

kommunestyre eller fylkesting. Vi bruker representasjonen i parlamentariske organer til å kjempe for viktige krav og som «talerstol» til støtte for den utenomparlamentariske kampen.

10. RV er et åpent, demokratisk organisert og samlende revolusjonært parti som søker forankring i arbeiderklassen. Partiet har både aktive og passive medlemmer og tendensfrihet for grupper som vil organisere seg i partiet. RV vil møte andre radikale strømninger med klarhet og åpenhet, dialog og ideologisk strid - bare slik kan det bli mulig å få et sterkere revolusjonært venstre.

Program, vedtak og dokumenter fra Rød Valgallianse:

- **Antirasistisk Manifest.** Vedtatt på landsmøtet februar 1997.
- **Veien videre for RV.** Vedtatt på landsmøtet februar 1997.
- **Norsk imperialisme.** Vedtatt på landsmøtet februar 1997.
- **RV lyt bli det fremste Nei til EU-partiet.** Vedtatt på landsmøtet februar 1997.
- **Forslag til ny utlendingslov.** Fremlagt av stortingsgruppa juni 1997.

Prinsipprogrammets hovedkapitler:

1. Mål
2. Kapitalismen
3. Imperialismen
4. Det kapitalistiske Norge
5. Norge og imperialismen
6. Hvordan forandre samfunnet?
7. En ny type sosialisme
8. Kreftene for samfunnsforandring
9. Rød Valgallianse

Arbeidsprogrammets kapitler:

1. Bærebjelker i RVs politikk
2. Forsvar norsk sjøråderett - nei til EU og EØS
3. På lag med naturen eller miljømord i framtida òg?
4. RVs økonomiske politikk
5. Auka rettar for arbeidsfolk
6. Stønad til samiske rettar
7. Stopp avfolkinga - for eit livskraftig distriktsnoreg
8. Eit økologisk og sterkt norsk landbruk
9. Oppbygging av fiskeressursane og kystfisket
10. For full kvinnefrigjering
11. Mot all rasisme - for eit flerkulturelt samfunn
12. Velferd
13. Ein politikk for funksjonshemma
14. Skole og utdanning
15. Kultur og media
16. Samferdslepolitikk
17. Bra og rimelige bustader til alle
18. Mot rusmisbruk og rusmiddelskader
19. Redusert kriminalitet
20. For homofil og lesbisk frigjering
21. For internasjonal solidaritet og frigjering
22. Forsvars- og militærpolitikk
23. Forsvar og utvid dei demokratiske rettane